

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I., spol. s r. o.**, P.Š., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. E.E., AK N.L.N. proti žalovanému: **N.S.N., s. r. o.**, N.N.H., IČO: X., zastúpenému advokátom JUDr. V.L. ml., N.H.N., **o zaplatenie 4 732,53 eur**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 15 Cb 244/2010, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 13. apríla 2011, č. k. 15 Cob 21/2011-45, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie žalovaného sa **o d m i e t a**.

Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd v Nových Zámkoch rozsudkom z 22. novembra 2010, č. k. 15 Cb 244/2010-27 vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 4 732,53 eur s 9% úrokom od 28.06.2010 až do zaplatenia a 995,98 eur náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca konečnou faktúrou z 28. mája 2010, č. X. vyúčtoval žalovanému práce na spevnených plochách pri P. podľa priloženého súpisu vykonaných prác v sume 4 732,53 eur so splatnosťou 27. júna 2010. Z celkovej ceny za vykonané práce žalobca odčítal žalovaným zrealizovanú čiastočnú úhradu v sume 4 000 eur. Žalovaný listom zo 16. júna 2010, adresovanému žalobcovi, reklamoval faktúru z 28. mája

2010, č. X. z dôvodu, že nemá vedomosť o tom, že by medzi ním a žalobcom existovala uzavretá zmluva o dielo s cenou 8 732,53 eur. Svedok M.P., pracovník žalobcu, uviedol, že celú záležitosť dohodol s konateľom žalovaného. Predmetom bola rekonštrukcia spevnených plôch, išlo asi o 320 m². Podľa výpovede svedka konateľ žalovaného chcel realizovať predmetné práce asi v rozsahu 200 000 Sk. Svedok uviedol, že 9. marca 2010 vypracoval prehľad rozpočtových nákladov, z obsahu ktorého bolo zrejmé, že cena za realizáciu prác mala byť asi 7 100 Eur, s čím žalovaný súhlasil. Žalovaný ďalej uviedol, že počas realizácie prác žalovaný menil ich rozsah, v dôsledku čoho došlo k navýšeniu jednotlivých položiek. Pokiaľ ide o kvalitu vykonaných prác, žalovaný nemal výhrady. Práce trvali približne 6 týždňov. Po ich ukončení žalobca vystavil žalovanému faktúru, ktorú mu svedok osobne odovzdal. Žalovaný namietal, že cena je navýšená o DPH, avšak túto námietku vyriešili. Pri osobnej návšteve svedka u žalovaného mu žalovaný z fakturovanej sumy zaplatil 4 000 Eur a požiadal ho o vystavenie faktúry ku koncu zúčtovacieho obdobia, keďže bol štvrťročným platcom DPH. Zo zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že účastníci uzavreli ústne zmluvu o rekonštrukcii spevnených plôch podľa § 536 a nasl. Obchod. zák. Za preukázané považoval, že žalobca splnil svoj záväzok zo zmluvy - rekonštrukciu spevnených plôch. Túto skutočnosť nepovažoval súd za spornú ani z vyjadrení žalovaného. Žalovaný namietal len to, že nemá vedomosť o existencii zmluvy o dielo, nenamietal, že žalobca rekonštrukciu spevnených plôch pre neho vykonal. Rovnako v týchto vyjadreniach nenamietal ani kvalitu vykonaných prác. Súd nepovažoval za preukázané, že by z uvedenej zmluvy plnil žalovaný ako objednávateľ svoj záväzok zaplatiť cenu diela v celom rozsahu. Žalovaný poskytol čiastočné plnenie žalobcovi v sume 4 000 eur, preto podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka toto konanie považoval za uznanie záväzku zo strany žalovaného. Z uvedeného dôvodu žalobe vyhovel.

Na odvolanie žalovaného vec prejednal Krajský súd v Nitre ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť a rozsudkom z 13. apríla 2011, č. k. 15 Cob 21/2011-45 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa vec skutkovo a právne správne posúdil a dospel k správne právnemu záveru, keď žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 4 732,53 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 28. júna 2010 až do zaplataenia. Pokiaľ ide o odvolacie dôvody vo vzťahu k predmetu sporu, podľa názoru odvolacieho súdu sú účelové. Z vyjadrenia S., a. s., na základe dopytu odvolacieho súdu je nepochybné, že úradná zásielka - podacie číslo X., podacia pošta N. , bola dodaná 18. októbra 2010 a prevzal ju konateľ spoločnosti podľa bodu 18. Poštových podmienok - Všeobecná časť (vnútroštátny styk).

Z uvedeného vyplýva, že rovnopis žaloby spolu s predvolaním na pojednávanie na 22. novembra 2010 bolo žalovanému doručené 18. októbra 2010, teda viac ako jeden mesiac pred pojednávaním, a to postupom podľa § 48 ods. 1 O. s. p. Odvolací súd považoval za potrebné dodať, že žalovaný bol v predvolaní na pojednávanie poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p., že všetky dôkazy a skutočnosti musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Napriek poučeniu žalovaný nepodal žiadne vyjadrenie, ani sa nezúčastnil pojednávania. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný dovolanie. Žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V dovolaní namietla, že odvolací súd na jednej strane vychádzal z konštatácie prvostupňového súdu o existencii nároku žalobcu voči žalovanému a na druhej strane nesprávne právne posúdil vec, pretože žalobca v konaní pred súdom prvého stupňa, a to bez ohľadu na neúčast' žalovaného na pojednávaní, nepreukázal iným spôsobom, okrem svojho tvrdenia, existenciu záväzkového vzťahu medzi účastníkmi konania, rovnako ako žalobca nepreukázal existenciu dohody účastníkov o výške ceny za vykonané dielo, ktorej sa žalobca v konaní domáha. Skutočnosťou zostáva, že mnohé zo stavebných prvkov, ktoré mal použiť žalobca pri zhotovení diela, ktoré žalobca aj fakturoval žalovanému, zabezpečil na vlastné náklady žalovaný, ktorý ich zapracovanie do zhotoveného diela aj zrealizoval vlastnými prostriedkami.

Pokiaľ sa jedná o otázku doručenia predvolania na pojednávanie, dovolateľ trvá na svojej argumentácii obsiahnutej v odvolaní. Nemal záujem mariť konanie alebo pristupovať nezodpovedne k eventuálnej existencii jeho platobnej povinnosti voči žalobcovi bez toho, aby využil zákonom danú možnosť hájiť sa pred vecne a miestne príslušným súdom. Žalovaný jednoznačne deklaroval, že medzi účastníkmi neexistuje uzatvorená písomná zmluva alebo akákoľvek iná listina, zakotvujúca cenu diela. Tým, že uhradil žalobcovi 4 000 eur, neuznal nárok žalobcu aj na žalovanú sumu, lebo nemal v čase uhrádzania sumy 4 000 eur vedomosť o existencii ďalšej pohľadávky žalobcu voči žalovanému. Konajúce sudy nepostupovali vecne správne, lebo pri rozhodovaní vychádzali len z tvrdení žalobcu bez toho, aby jeho tvrdenia korešpondovali s akýmkoľvek právnym titulom, v ktorom by bola uvedená cena za dielo.

Dovolateľ vidí prípustnosť dovolania v ust. § 237 písm. f/ O. s. p., pretože je toho názoru, že súd prvého stupňa a následne aj odvolací súd sa dôsledne nevysporiadali s otázkou neexistencie dohody o cene diela a jednak účasťou žalovaného, resp. jeho štatutárneho zástupcu na pojednávaní súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu. Týmto postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Svoje dovolanie zdôvodňuje aj ust. § 241 ods. 2 O. s. p.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie žalovaného zamietnuť. Uviedol, že dôvody dovolania sú v rozpore s ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p. Z napadnutých rozsudkov súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že účastník konania (žalovaný) mal možnosť konať pred súdom najmä 22. novembra 2010, kedy mal možnosť všetky relevantné dôkazy vo svojej právnej veci uviesť a dokladovať a tým vytvoriť materiálny predpoklad pre rozhodnutie súdu. Ani jeden z týchto súdov mu neodňal možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu, vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.). Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a ods. 4 O. s. p.

Žalovaný napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, vzhľadom na citované ustanovenie, prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. nie je daná.

Podľa ust. § 242 ods. 1 O. s. p. dovolací súd prihliada na procesné vady taxatívne vymenované v ust. § 237 O. s. p. O vadu podľa § 237 O. s. p. ide ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ v dovolaní namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že sa súd dôsledne nevysporiadal s otázkou relevantnosti tvrdení žalobcu a že nemal možnosť konať pred súdom 22. novembra 2010, lebo mu nebolo doručené predvolanie na pojednávanie.

Pre prípad, že dovolateľ spochybňuje správnosť toho, ako súdy vyhodnotili jednotlivé dôkazy, dovolací súd uvádza, že dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach. Pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O. s. p.). Pri hodnotení dôkazov ide o činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi dôkazmi v tom, ako a s akým výsledkom z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotil. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu, ktorého podkladom sú dôkazy nesprávne vyhodnotenú, môže byť prípadne z tohto dôvodu vecne nesprávne, avšak táto skutočnosť sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. (vid' R 42/1993). Z prieskumnej povahy dovolacieho konania a z charakteru dovolacieho konania vyplýva, že dokazovanie sa v ňom nevykonáva, a preto dovolaciemu súdu neprislúcha prehodnocovať dôkazy vykonané v konaní na súdoch nižších stupňov.

Žalovaný tvrdí, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd sa ale právnym posúdením veci nedopúšťa procesnej vady konania v zmysle § 237 O. s. p. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť len procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), zároveň je zastávaný názor, že nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú prípustnosť dovolania.

Pokiaľ ide o dovoláciu námietku, že žalovanému bolo odňaté právo konať pred súdom tým, že nebol predvolaný na pojednávanie, ktoré sa konalo na Okresnom súde Nové Zámky 22. novembra 2010, odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal aj s touto námietkou. Na vyžiadanie odvolacieho súdu Slovenská pošta súdu oznámila, že zásielku adresovanú

žalovanému N.S.N., s. r. o., H.N.N., podacie číslo X., podacia Pošta N. , 18. októbra 2010 prevzal jej konateľ podľa bodu 18. Poštových podmienok - Všeobecná časť.

V konaní pred odvolacím súdom bolo preukázané, že rovnopis žaloby spolu s predvolaním na pojednávanie vytýčené na 22. novembra 2010 bolo žalovanému riadne doručené viac ako mesiac pred pojednávaním. Súčasne bol žalovaný poučený, že všetky dôkazy a skutočnosti musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie, najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej (§ 120 ods. 4 O. s. p.). Napriek poučeniu žalovaný sa písomne nevyjadril k žalobe a nevyužil ani svoje právo zúčastniť sa pojednávania a tam predniesť svoje návrhy vo veci samej. Vzhľadom na uvedené skutočnosti aj dovolací súd dospel k záveru, že postupom súdov nižších stupňov žalovanému nebolo odňaté právo konať pred súdom.

Dovolací súd nezistil, že by konanie súdu prvého stupňa a odvolacieho bolo postihnuté procesnou vadou podľa § 237 písm. f/ O. s. p., na ktorú poukazuje žalovaný v dovolaní a ani inými závažnými vadami v zmysle ustanovenia § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/ O. s. p., preto dovolanie žalovaného pre jeho neprípustnosť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.) za právne zastúpenie, a to vyjadrenie k dovolaniu. Žalobca si však trovy dovolacieho konania neuplatnil a ani nevyčísľil, dovolací súd mu preto náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. januára 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová